

દુર્ગાદાસ વિવિધ જાતની વિડંબના અને શારીરિક યાતના લોગવે છે. ત્યાં ઉપાર્જન કરેલા કુટુંબોને યાદ કરી છે. જેલની અસહ્ય વેદના વેદી પરલવમાં મહાન વેદના વેદવા માટે નરકનો મહેમાન થયો. માટે જાણી લેવું અસંભવનતા દુર્ગતિએ લઈ જાય છે.

નં. ૩૪ દુર્જન સંજન થવાનું ફળ

જઈ નરકમાં ઉપન્યો, લોગવે રૌરવ પીડ, આલ્યા આપ ઉતાવળા, ભાંગે ખડુલી રીડ. પણ પરમાધારીએ પકડયા, પાછળ મારે ધાવ. વીંધ્યાં અંગો આકરાં, ચઢયા દુખના તાવ, ખનાવટી સંજન કૃત કર્માનુસાર નર્કમાં દોરે પણ પરમાધારીએ પાછળ દોડી પકડી સાઈં શરીર જલ કરી નાખે છે.

ઉપર સંજનતા ઘણી, અંદર કપટ મહાન. વંચક પરણુતિમાં રમે, જેવું બગલા ધ્યાન, બગ ઉપરથી પ્રવેત હોય છે, પણ અવ્યન્તરમાં મ કપટી અને હિંસક હોય છે,

આવા દુર્જનોથી સંજન માણસોનો પણ વિનાશ પામે છે. દુર્જનો સંજનની સરલતા એવં ધારિ ઉપર કલંક સ્વરૂપ છે દેશ, સમાજ, અને ધર્મમાં વિદ્રોહ કરે છે.

દુર્જનો સ્વ પરના ખાતક થઈ ઘણા દુર્ગો અનુભવે

નં. ૩૫ આડી જીભ વાપરનાર

સહાય આપે માનવી, દીનની રાખે લાજ. વચ્ચે પડી તે કૂદતો, રોકે પરની પાજ, દયા દાન નહી માનતો, કરતો નહિ લગાર; એમ કહે કરનારને, કરશો નહીં લગાર; ગરીબોને કોઈ માણુસ મદદ આપે અથવા શાતા અપાવે તો વચ્ચે ખોટી દલાલી કરીને અટકાવી દે, પરમાર્થમાં જે કોઈ ધનનો સદુપયોગ કરતાં હોય તો આવા આડી જીભ વાપરવાવાળાનું પેટ દુખી આવે અને અન્તરાય કરીને અનુભાગી થાય.

શા માટે આપો છો. !

શિવલાલ દુકાનથી ઘેર આવે છે. માર્ગમાં મિઠાઈની દુકાન પર કોઈ ભાગ્યવાન ગરીબોને ખાવાનું અન્નદાન આપે છે, શિવલાલભાઈએ જોયું, અને એની છાતી ધકકવા લાગી અને એ ખોલ્યો કે એ સાહેબજી ! આ શું કરો છો ! આ ગરીબોને શા માટે આપો છો, આમ તમારે ધનના કાંઈ મક્તમાં આવે છે આમ શિવલાલભાઈ ખોલવા લાગ્યો. પણ શેઠ તો મૌન રહ્યા.

ઉત્તર નહી મળવાથી સુસ્ત થઈ શિવલાલભાઈ ઘેર આવ્યા, જમવા બેઠા પણ રોટલી ભાવે નહીં ત્યારે પતની પતની બોલ્યાં, કે

આજે તમારૂં મોઢું કેમ ઉતરી ગયું છે. કાંઈ નુકશાન અથવા સ્વાસ્થ્ય ખરાબ છે. બોલતા કેમ નથી ?

કેમ હાથથી કાંઈ પડયું; અથવા કોઈ ને હીન.
કામિનિ પૂછે કંઈને, કેમ થયા ગમગીન.

આજે કાંઈ હાથથી પડી ગયું અથવા કોઈ
આપી દીધું; વાત શું છે. આમ સુસ્ત કેમ જોડા
શિવલાલભાઈ ઉત્તર આપે છે.

નહીં હાથથી કોઈ પડયું; નહીં કોઈ ને હીન
દેતાં દેખ્યા શેઠને, માટે મન થયા મલીન.

નથી કોઈ પડયું અને નથી કોઈને આપ્યું પછી બીજા
ના પાડયા પછી પછુ દેતાં જોઈ આમ મલીન થયો
શિવલાલભાઈ એમ અન્તરાય કર્મ ખાંધી મહાનરકાવાસ
ઉત્પન્ન થાય છે.

નં. ૩૬ આડી જીભ વાપરવા વાળાની ગતિ

જઈ નરકમાં નિકળ્યો. પડ્યો દુખો માંય.

પરમાધામી તેહને, પકડી પછાડે ત્યાંય.

પાડી એને પાટુએ, ઠઈ ઘણેરા માર,

ઠોક્યા ખીલા સુખમાં વીંધ્યો આરો પાર

ત્યાં પરમાધામીએ પછાડી પાડી તીક્ષ્ણ તલવાર

જીભને વીંધે છે. અને મહાયાતનાઓ આપે છે.

અલિએહિં વંચસિ તથા કૂટકયમાઈએહિ સુદ્રજળ

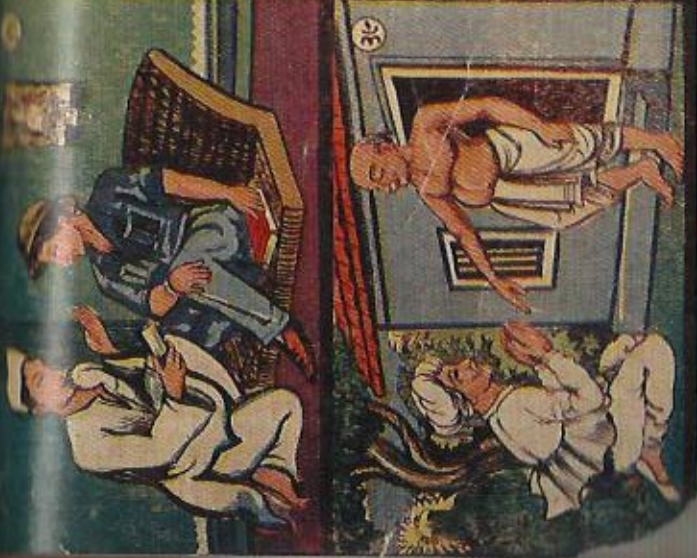
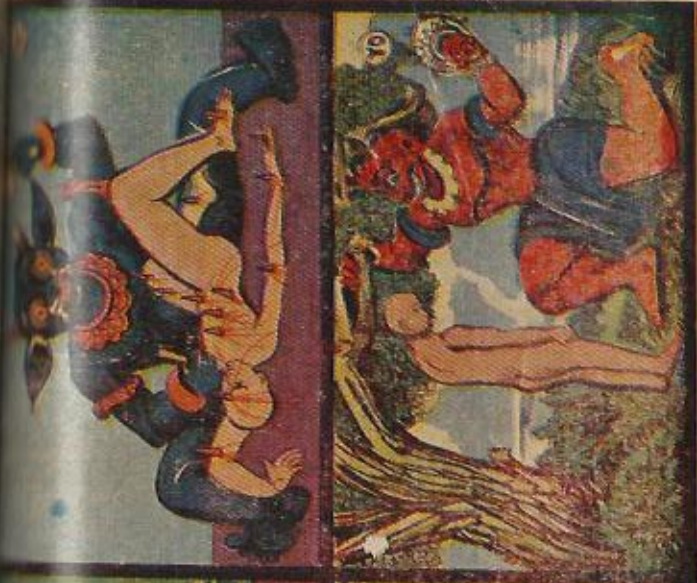
પેસુંનાઈણિ કરેસિ હરિસિઓ પલવસિ ઇયાણિ ॥ ૧૩

તે વખતે જોટાં વચન જોલી; કૂટકપટ કરી લે

દોકને છેતરીને હર્ષ પામતો; આડીચુગલી કરતો; અન

હવે શા માટે પ્રલાપ કરે છે ? ૧૭૧ — શ્રી ભવ ભાવ

લાંચલેનાર અને અન્યાય કરનારની ગતિ.

નં. ૩૭ લાંચ લેનાર

લાચ લુચ ખાધી ઘણી, રાખ્યા ખોટા તાજ.
લાંચ વિષુ નહીં જોલતો, લેવામાં નહીં લાજ.
ઠેર-ઠેર લેવાય છે, રાજ્યમાં પણ છે લાંચ.
લાંચી નર તે નાચતો, લેગી કરતો આંચ.

લાંચ લેનાર પોતાના ધ્યેયને ભૂલી દેશ, સમાજ અને ધર્મનો
વંદી થાય છે. કુર્મનો ગુનેગાર થાય છે. ખીજને તો છેતરે
પણ તેથી વધુ સ્વયં છેતરાય છે. પવિત્ર માનવ દેહને
પાલનામ કરે છે. જ્યાં ભેદજ્ઞે ત્યાં લાંચ, લાંચ વગરનું કોઈ
ભાગ નથી. મહા નૈતિક પતન-અધોગતિ લઈ જાય છે.

કીર્તિ કાકાની કરામત

કીર્તિ કાકા, બહુ સીધા માણસ, પોતાના કામથી
કામ કરે પણ હતા બુદ્ધિશાળી, એક દિવસની વાત છે. કોઈ
કાર્યવશ રાજ્યમાં જવું પડ્યું ત્યાં તો ચપરાસી અન્દર
આવવા નહીં દે.

અલ્યા એ ? મ્હારે અન્દર જવું છે. ચપરાસી જોલ્યો
ત્યારે આ પાણી....સમજી ગયા ને કાકા. કાકા જોલ્યા કીક
ત્યારે લે આ એક રૂપિયા આપું છું.

આગળ વધ્યા કે કલાક (કારકુન) મળ્યો. કેમ કાકા તમારું
કામ સહુથી પહેલાં કરી આપું, માત્ર દશરૂપું નોટ આપો,
ત્યારે બધાએ લાંચ માગવા માંડ્યા.

કીર્તિકાકાએ હવે વાણીયા બુદ્ધિ વાપરી અને નિશાન
વાળી નોટ આપીને બધાયને પકડાવી દીધા. લાંચ લેનારો
નોકરીથી દૂર કરવામાં આવ્યા. અને અવિશ્વાસના પાત્ર બન્યા.
માટે લાંચ લેનાર નિશ્ચય દુર્ગતિ પામે છે.

લાંચ લઈ દુઃખ ભોગવે, કરે સ્થાન બદલામ.
સુશિલ કહે તે માનવી, પામે નરકનું ધામ.

નં. ૩૮ લાંચ લેનારની ગતિ

જઈ નરકમાં નિકળ્યો પડ્યા માથે ઘણુના ધાવ.
ઘણુના ધમકારે ધુલ્યા, લાંચ લેવા તણે પ્રભાવ.
ખીલા ઠોક્યા અંગમાં, જમીન સરસો સોય.
પરમાધારી એમની, કરે કુંડી સોય.
લાંચ લેનારની ત્યાં નવકાવાસમાં શું દશા થાય છે. ઘણુના
ધમકારે ભય પામે છે. અસહ્ય મારની વેદના વેદે છે.

અન્યાઈ અકુખોઈ રાઠોડ

ત્યાર પછી તે અકુખોઈ રાઠોડ; એકાદિ વેદોથી મૂકાયેલી
પરિવારથી ત્યજાએલો, ઓપધ ભોષણથી કંટાળેલો, સો
મહારોગથી ઘેરાયેલો, રાજ્ય, રાષ્ટ્ર યાવત અંત:પુરમાં મૂકી
થયેલો, રાજ્ય અને રાષ્ટ્રની ઈચ્છા કરતો; પ્રાર્થના કરતો
અભિલષતો, મનથી દુઃખિત થતો, દેહથી દુઃખી થતો અને
ઈન્દ્રિયોથી વશાત્ એવો તે અઢીસો વર્ષનું આયુષ્ય પાળી
કાલ કરી મરીને આ રત્નપ્રભા નરકને વિશે; ઉત્કૃષ્ટ સામ્રાજ્ય
રેાપમની સ્થિતિવાળા નરકોમાં નારકીપણે ઉત્પન્ન થયો.

— શ્રી વિપાકવ્યાજ

નં. ૩૯ અન્યાય કરનારો

ન્યાય અન્યાય ન દેખતો, પગ પર કરતો ધાવ.
રીખાવ્યા ખીચારોને ઘણા; ધન હરણુના ભાવ.
સાચાં ખોટાં પારખી; દીધી ગાળો તામ.
જમ તેમ દેખાડતા, લેતો ખોટો લાભ.
અન્યાઈ માણસ સાત્વિક વૃત્તિ છોડી સ્વાર્થવશ અન્યાયના
પર અગ્રેસર થાય છે. પોતાનું અમુદ્ય જીવન એક રમકડું
તોડી નાખે છે. નૈતિક પતનમાં ખોટાં કર્મો ઉપા-
કરે છે. અન્યાયને આંગણે ન્યાય તોડી નાખે છે.
મહાબળી રાવણુ નંદ અને કોરવો જેવા પણુ અન્યાયના
અપયશ પામીને પરાભવોને અનુભવ્યા છે.

ચિત્તસેન

સામ્રાવતીમાં ચિત્તસેન રાજા રાજ્ય કરતો હતો. તે
અન્યાઈ ગરીબોનો દુશ્મન અને પ્રજાનો ઘાત કરનારો

વિદ્યા ગુરુ ચંદ્રશેખરે રાજાને ન્યાય માર્ગ પર
માટે ઘણાં પ્રયત્નો કર્યા પણ સર્વ વ્યર્થ ગયા, એક
ગુરુએ રાજાને અન્યાયથી અટકાવ્યા તો નિર્દય
રાજા ત્યા કરીને અન્યાયી થયો.

પણ ઉપર પણ ઘણો અન્યાય કરી અન્તસમય
થી કઠોર કર્મો ઉપાજીન કરી નરકનો વાસી થયો.

શુદ્ધ માર્ગને છોડીને, અવળે માર્ગે જે
સુશિલ કહે તે પ્રાણીયા બધ રૈશ્વ નરકમાં
અન્યાયની આંખો ઉપર પડી રહે છે. તેને
માર્ગ દેખાતો જ નથી. રાત દિવસ નવા કર્મો બાંધે
છે. તેને ઉપદેશ પણ અમૃતના બદલે વિષનું
છે. માટે અન્યાય માર્ગ આત્માને દુર્ગતિ લઈ જાય

નં. ૪૦ અન્યાયનું ફળ

જઈ નરકમાં ઉપ-ચો, પરમાધારીને ધામ
બાંધી તરૂંચે લટકાવીયો, નાખ્યો ફાંસો તામ
માર મારીને મારીયો, ઉપર ગદાના ફાંસ
સાચા ખોટા ન પારખ્યા, અહીં મળ્યા તે સંક
શ્રીભવભાવનાની ગાથા ૧૭૪, ૧૭૫, ૧૭૬
પ્રમાણે લખેલ છે.

વળી (જ્યારે કોઈ તને સમજાવતા ત્યારે ચીક
બકતો હતો કે) સાતમીથી વધારે તો બીજી કોઈ આડમી
ભૂમિ તો નથી ને? આ પ્રમાણે જે તેં ફૂડ ઉત્તરો
હવે શા માટે ખિન્ન થાય છે! ॥૧૭૪. ॥ ઇત્યાદિ સા
છાથી સમ્યક્દષ્ટિ જીવે અશુભ કર્મોને ખપાવીને મત્ત
રાજભુવનાદિમાં ઉત્પન્ન થાય છે. અને અતુકમે મિ
છે. ॥૧૭૫. ॥ બીજા પરસ્પર કલહલાવ રાખીને તિયે
લવ બ્રમણુ કરતાં સંસારમાં ભટકે છે. ॥૧૭૬. ॥

—શ્રી ભાવ

દ્યુતં ચ માંસં સુરા ચ વેશ્યા, પાપાદ્વીંચોર્યે પરદા
અંતાનિ સપ્ત વ્યસનાનિ દોષે ધોરાતિધોરં નરકં
લુગાર, માંસ, દારૂ, વેશ્યા, શિકાર, ચોરી; પર
એવા એ સાત વ્યસનો જીવને ભયંકર નરકમાં લઈ

